

Publicerad 2014-12-22 21:17 av Ciralina eller Annmari Nyzell

nya klanger nya tankar

Ur ett liv 20....kampen fortsätter

Mörkret smyger sig tätare kring oss.

Katten sover i sin lilla sällskapssäng under elementet

Du som brukade skriva, skriver inte längre. Åtminstone inte till mig.

Och du som inte ville skriva här hos poeterna, har börjat både skriva och karva i små träbitar, och du ringer ibland och läser upp små galna verser. Din roliga dialekt får mig att dra upp mungiporna så att jag nästan får kramp i ansiktet.

Allting som sägs på den dialekten sprider glädje, den är känd för det.

Målarkursen jag gick tog midvinteruppehåll, och väl var det för det där nattpendlandet var ingen lekstuga för en äldre dam. Vi kraftsamlar inför vårens utmaningar.

Men sångkören som bara är 30 minuter bort och bara en dag i veckan fortsätter. Och vi blir duktigare och duktigare. Stolta och med öppna halsar börjar vi klinga. Och fortsätter. Kanske inte alltid såsom avsett men bättre än förra året och jämnare. Fraserings och avfraserings nöts in i våra ovana själar och kroppar.

Slutkonserten närmar sig och snuvor missmod pärmars stolar och placeringar ökar stress och sammanbitna miner och en och annan pärmknuff gör inte livet lättare.

Någon missförstår totalt och muttrar något onödigt elakt.

Någon ser ner i mattan och svarar bistert att "gud skapade även bufflarna". Därefter blir läget mycket tyst tills sången börjar.

När lördagen kommer lyser solen så tidigt den kan, ja det är faktiskt klart redan vid soluppgången och jag bestämmer att putsa av österfönstren och sedan dra iväg till simhallen för mina axlar behöver sin träning.

Vilken vacker ljusets dag det blir, inte ens halt är det, nästan en vårdag och mina broddar hänger och dinglar utanpå ryggen. Framme i simhallen kommer jag på att det inte finns några simbanor utsatta idag så jag frågar i kassan om det går att träna ändå, och får svaret att det inte är fullt alls utan alla kan få plats om man tar hänsyn.

I vattnet går det relativt bra, tills en unge simmar under mig och en annan framför. Jag plaskar och ropar

usch. Jag vet att jag inte är osynlig. Sen kommer jag i samspråk med en jämnårig man, och vi bestämmer att fortsätta vår simträning och försöka behålla farten för att slippa små krokodilattacker.

Efter ett par längder till råkar jag nudda en mamma som leker med sin flicka. Jag säger ursäkta och fortsätter men hon fräser åt mig att "Idag är det lek i hela bassängen". Jag svarar bara att "Javisst men det här är min lek, den funkar för mig."

Och då, förstår du, med din roliga dialekt, tänkte jag att "jaa gud skapade även bufflarna" och det kändes väldigt väldigt bra.

Det var en insikt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ciralina eller Annmari Nyzell med Poeter.se id #10271 innehar upphovsrätten